

11

Biblia și telefonul fără fir

*ȘI ASTA NE-A SPUS NOUĂ
DUMNEZEU SĂ SCRIEM*

Despre prejudecata variantelor Scripturii

Telefonul fără fir nu este doar un banal joc de grup, ci el ilustrează și valoarea exactității în comunicare.

În acest joc, un grup de oameni se așază în cerc și o anumită persoană îi șoptește un mesaj scurt celei de lângă ea. Persoana respectivă repetă acea frază următorului și tot așa până mesajul respectiv parcurge cercul întreg.

Deseori, cuvintele care se întorc la prima persoană din joc, cea care a dat primul impuls sunt complet diferite de mesajul inițial, uneori având o tentă comică. De exemplu, un mesaj care a început ca "Hai să mergem la pădure", poate sfârși ca "Halim gem de mure".

Mulți oameni cred că ceva asemănător telefonului fără fir s-a întâmplat și în cazul Bibliei, (știți voi, cartea aceea groasă și neagră pe care ați primit-o cadou cu numele vostru gravat cu auriu pe prima pagină) și că de fapt, textul acestei cărți este cam departe de ceea ce s-a scris cu adevărat acum două mii de ani, astfel încât nimeni nu o prea ia în serios în ziua de azi.

Dar acest lucru este o prejudecată.

În primul rând, Vechiul Testament a fost copiat cu o asemenea precizie încât atunci când în sulul copiat de mână, literă cu literă, a apărut o singură greșeală, întreg sulul a fost distrus. Mai mult, copiii Scripturii în ebraică au fost de acord cu cerințele foarte riguroase ale copierii:

- fiecare copie trebuia făcută pe o suprafață nouă de sul și care trebuia pregătit într-un mod specific;
- fiecare copie trebuia scrisă într-un anumit număr de coloane, fiecare având lățimea a treizeci de litere și conținând un anumit număr de rânduri pe fiecare coloană;
- fiecare copie trebuia scrisă într-o anumită culoare și cu un anumit tip de cerneală;
- fiecare copie trebuia făcută după un original autentificat;
- nici măcar cea mai neînsemnată literă nu trebuia scrisă din minte, așa cum cineva s-ar uita la prepoziția 'și' iar apoi ar scrie literele 'ș' și 'i' fără să mai privească originalul încă o dată după ce a așternut pe sul litera 'ș'; absolut fiecare literă era copiată independent de pe original;

- nici o literă nu avea voie să fie legată de cealaltă ori suprapusă peste altă literă. Distanța dintre fiecare literă era măsurată cu un fir de păr sau de ață;
- fiecare literă a fiecărei pagini și cărți era numărată și comparată cu originalul. De asemenea, numărul de apariții al fiecărei litere din alfabet era înregistrat și comparat cu originalul. Litera din mijlocul Pentateuhului (cele cinci cărți ale Vechiului Testament) și litera din mijlocul întregii Biblii ebraice erau numărate, înregistrate și indicate în text. Dacă doar un singur calcul din acestea era greșit, copia era lepădată.

Și aici vorbim doar de Vechiul Testament. Noul Testament este fără îndoială cel mai vrednic de încredere și mai clar atestat document al întregii antichități.

Când îl studiați pe Platon la școală, oare profesorul pare să dovedească scepticism privind credibilitatea Republicii? Sau când profesorul vostru de latină vă cere să citiți cu voce tare din poezii latini sau paragrafe din "De bello galico" a lui Iuliu Cezar, vă avertizează cumva că ceea ce citiți ar putea fi lipsit de autenticitate?

Sau desconsideră cineva scrierile istoricului grec Tucidide sau ale filosofului Aristotel ori ale tragicilor Sofocle și Euripide, considerându-le nefolositoare și îndoielnice datorită multelor lor variante sau problemelor de text? Probabil că nu. Și totuși, mulți oameni consideră Biblia ca un document imperfect — când, de fapt, nici unul din documentele înșiruite mai sus nu se poate ridica la nivelul de acuratețe al textului Noului Testament.

Există doi factori care sunt foarte importanți în determinarea credibilității unui document istoric: numărul manuscriselor copiate existente și timpul cuprins între momentele în care au fost scrise și momentul în care a fost scris cel mai vechi dintre ele. Când începi să compari Noul Testament cu alte opere ale lumii antice, autenticitatea acestuia este evidentă ca lumina zilei.

Autor	Data scrierii	Cópii recente	Durată de timp	Număr de copii
Cezar	100 – 44 î.d.Hr.	900 d.Hr.	1000 ani	10
Platon	427 – 347 î.d.Hr.	900 d.Hr.	1200 ani	7
Tucidide	460 – 400 î.d.Hr.	900 d.Hr.	1300 ani	8
Sofocle	496 – 406 î.d.Hr.	1000 d.Hr.	1400 ani	100
Catul	54 î.d.Hr.	1550 d.Hr.	1600 ani	3
Euripide	480 – 406 î.d.Hr.	1100 d.Hr.	1500 ani	9
Aristotel	384 – 322 î.d.Hr.	1100 d.Hr.	1400 ani	5

Comparați acum Noul Testament cu scrierile antice de mai sus:

Autor	Data scrierii	Cópii recente	Durată de timp	Număr de copii
Noul Testament	40 – 100 î.d.Hr.	125 d.Hr.	25 ani	24000

Nici una din scrierile antice nu se apropie măcar de Noul Testament. Candidatul care ocupă locul al doilea este Iliada lui Homer cu 643 de copii în manuscris și un interval de 500 de ani între timpul scrierii și cea mai veche copie existentă.

Este oare Biblia un document autentic? Comparând-o cu orice altă scriere a antichității, putem spune că ea este de departe pe primul loc în această cursă imaginară.

Temă de casă

Înfruntă prejudecata variantelor Scripturii completând spațiile goale din versetele următoare:

“Cuvântul Tău, Doamne, dăinuiește _____ “. (Psalm 119:89)

“De multă vreme știu din învățăturile Tale, că le-ai așezat _____ “. (Psalm 119:152)

“Țarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne _____ “. (Isaia 40:8)

“Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece _____ sau o frântură _____ din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile”. (Matei 5:18)

Care din versetele de mai jos justifică prejudecata variantelor Scripturii și dacă da, în ce mod?